

sidde i smaa Kald, og der er altsaa slet intet rigtigt i alle de Rygter, der ere gaaede om, hvorledes Pengene skulle være brugte til ganske andre Formaal. Fremdeles skal jeg med Hensyn til Regnskabet bemærke, at Regnskabet over disse Midler saavel som over de almindelige Stiftsmidler selvfølgelig er Genstand for samme Revision som Regnskabet over alle andre Statsmidler. Med Hensyn til de almindelige Stiftsmidler er det endogsaa en meget omhyggelig Revision, som Regnskabet er Genstand for, idet der først finder en Revision Sted under Stiftsøvrigheden — der er nemlig i hvert Stift en Stiftsrevisor — og derefter en anden her inde i Ministeriet. Det ærede Medlem behøver altsaa ikke at være bange. Regnskaberne blive omhyggelig kontrollerede.

A. Nielsen: Maa jeg sige over for det ærede Medlem for Lejre (Ole Hansen), at han hævdede netop med stor Styrke, at det gjaldt ikke her blot eller i særlig Grad Randers og for sig, men det gjaldt det Hovedspørgsmaal, om vi skulle ind paa den Glidebane at give Bevillinger til samtlige Købstæders Kirker. Rigsdagstidende vil udvise, at det var et principielt Spørgsmaal for det ærede Medlem, som her forelaa til Afgørelse. Bagefter hævdede han med lige saa stor Styrke, at det var en fri Bevilling, hvor vi kunde sige stop. Det er de to Ting, der, som jeg tillod mig at fremhæve, staa i Modstrid med hinanden. Men det er ikke værd at strides om. Ord, det er Grundene for og imod den foreliggende Sag, som det gælder om. Jeg har fremført mine, det ærede Medlem har fremført sine, og Tingets ærede Medlemmer maa dømme os imellem. — Til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) vil jeg gerne gøre den ganske korte Bemærkning, at jeg tillader mig fremdeles at hævde, at Tinget ikke staa ganske frit. Det ærede Medlem maa mindes, hvorledes Stillingen var her i Fjor, saaledes som jeg ogsaa har fremhævet det her i Dag. Han maa erindre, at hvis Randers havde staaet paa lige Fod med Aalborg, som den nu i dette Øjeblik gør, var Tilskuddet blevet givet til Randers i Fjor. (K. M. Klausen: Hvorfor ved det ærede Medlem det?) Det ved jeg derfra, at det vilde have været meningsløst ikke at gøre det, det er saa ligesud ad Landevejen, at det ærede Medlem kun ved et rent Postulat kan modsige det. Naar Forholdet er det, mener jeg, at vi ere moralsk bundne, for saa vidt

man kan anvende denne Bestemmelse paa denne Sag.

K. M. Klausen: Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds tager fuldstændig fejl deri. Det ærede Medlem kan sige, hvorledes *han* vilde have stemt i Fjor, men han kan paa ingen Maade sige, hvorledes dette Tings Flertal vilde have stemt i denne Sag i Fjor, saa stor Magt tror jeg ikke, at det ærede Medlem har, at han kan sige: Naar jeg havde stemt for det i Fjor, havde Folketinget fulgt mig.

A. Nielsen: Det ærede Medlem indlod sig ikke paa i nogen Henseende at godtgøre Berettigelsen af den Tanke, at vi skulde have villet behandle Aalborg paa en Maade og Randers paa en anden Maade, hvis deres Forhold i øvrigt vare lige, og det er dog det, det drejer sig om. Med hvilken Motivering skulde vi have givet et Tilskud til Aalborg og nægtet Randers det, naar Forholdene vare lige. Derfor siger jeg, at hvis Forholdene havde været lige i Fjor, havde de faaet begge to — det er der ingen Tvivl om. Det ærede Medlem kan saa fastholde sin Paastand, saa længe han vil, man kan ikke bevise, hvad der ikke lader sig bevise, men der er noget, som hedder Evidensbevis.

K. M. Klausen: Forholdet er ingenlunde lige for de to Byer, Aalborg og Randers. Der kunde anføres ikke faa Ting til Fordel for at bevilge Tilskud til Aalborg fremfor til Randers. Aalborg er nemlig betydelig større, og hvis man skulde rette sig efter Kirketragten, vilde Aalborg komme langt forud for Randers. Det ærede Medlem kan derfor ikke sige, at de to Byer ere ligestillede.

Bjerre: Jeg skal ikke blande mig i den Strid, som er opstaaet mellem de to ærede Rigsdagsmænd, Sandheden ligger vist i Midten. Jeg tør ikke bestemt sige, om jeg i Fjor vilde have stemt for en Kirke i Randers, for det laa ikke for, men jeg vil dog sige saa meget, at havde Spørgsmaalet om Randers Kirke været til endelig Afgørelse i Fjor, og jeg altsaa havde været nødt til at overveje Sagen, vilde jeg til Dels være kommen med de samme Grunde som i Aar, men da der ikke var Tale om, at det kunde føres igennem, forholdt jeg mig passiv, og da jeg ikke tilstrækkelig kendte Forholdene i Aalborg, turde jeg heller ikke tage Stilling til dette Spørgsmaal. Jeg kan ikke bestemt slutte,